

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1720-ҳадис

1720/4795 – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَرَجْتُ سَوْدَةَ بَعْدَ مَا ضُرِبَ الْحِجَابُ لِحَاجَتِهَا، وَكَانَتْ امْرَأَةً جَسِيمَةً، لَا تُخْفَى عَلَى مَنْ يَعْرِفُهَا، فَرَأَاهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، فَقَالَ: يَا سَوْدَةُ، أَمَا وَاللَّهِ مَا تُخْفَيْنَ عَلَيْنَا، فَاَنْظُرِي كَيْفَ تَخْرُجِينَ، قَالَتْ: فَاَنْكَفَأْتُ رَاجِعَةً، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِي، وَإِنَّهُ لَيَتَعَشَّى وَفِي يَدِهِ عَرَقٌ، فَدَخَلْتُ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي خَرَجْتُ لِبَعْضِ حَاجَتِي، فَقَالَ لِي عُمَرُ كَذَا وَكَذَا، قَالَتْ: فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ، ثُمَّ رَفَعَ عَنِّي، وَإِنَّ الْعَرَقَ فِي يَدِهِ مَا وَضَعَهُ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ أُذِنَ لَكِنَّ أَنْ تَخْرُجِي لِحَاجَتِكِنَّ.

1720.4795. Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Ҳижоб фарз қилинганидан кейин Савда ҳожат юзасидан ташқарига чиқди. У тўладан келган аёл бўлиб, уни кўрган одам таниб олар эди. Умар уни кўриб қолиб: «Ҳой Савда! Аллоҳга қасамки, биз сени барибир таниб турибмиз. Қандай чиқаётганингга қарагин», деди. У дарҳол ортига қайтди. Расулulloх соллаллоху алайҳи васаллам менинг уйимда кечки овқат еяётган эдилар, қўлларида устихон бор эди. (Савда) кириб келиб, шундай деди: «Эй Аллоҳнинг Расули, ҳожат юзасидан ташқарига чиққан эдим, Умар менга шундай-шундай деди». Шунда Аллоҳ у зотга ваҳий қилди. (Бироздан) сўнг у кўтарилди. Қўлларидаги устихонни ҳали қўймаган эдилар. У зот: «Сизларга ҳожатларингиз учун чиқишга изн берилди», дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

